

SGF Simon Spruyt

Parodie op strips met zogenaamde 'meerwaarde' rekent vooral af met de meerwaardezoeker.

Ingrediënten: parodie, satire, commercie en strips, de striproman

Uitgever: Silvester Jaar: 2009 Aantal bladzijden: 80

Echte kunst kan tegen een stootje. Elke kunst die ertoe doet, wordt bij tijd en wijle ontkend en herrijst dan uit haar graf. De "gewone" roman is al heel wat keren afgeschreven, maar blijkbaar toch vitaal genoeg om zich te hernemen.

Ook de graphic novel moet eraan geloven. Doorstaat die de lakmoesproef van de parodie? Sommigen vinden Heinz de graphic
novel het beste bewijs hiervan, anderen Dirkjans De foto en de
mandarijn. Wij kiezen voor SGF van Simon Spruyt: een fake-biografie van ene S.G.F. Spruyt, een aan lager wal geraakte striptekenaar
die aanpapt met de dochter van het Dargaud-concern, stripgrootmacht, teneinde de macht over te nemen. Er ontspint zich een
volkomen over-the-top satire over een "stripindustrialist", die zijn
ziel aan de duivel verkoopt om de grootste in stripland te worden.
SGF snoeft over de grote productie van zijn stripconcern: 't Zit hem
niet in de kwaliteit... Klinkklare onzin natuurlijk!

Alsof er zoiets als een "kwaliteitsstrip" zou bestaan! Haha, hoe zou je zoiets dan moeten noemen? "Graphic novel" misschien? Een droogkloterige klant vraagt in de boekwinkel om meerwaarde-strips en krijgt een "graphic novel" in handen gedrukt. "Dit is gewoon een strip", herkent hij dan de nieuwe kleren van de keizer. Maar dat ziet hij fout, volgens de verkoopster:
"Dit is seguentiële grafiek met symbiotische tekst-beeldrelatie!"

"Dit is sequentiële grafiek met symbiotische tekst-beeldrelatie!". Om met twee ontblote borsten de aankoop af te ronden...

Vragen:

- Spruyt voert nogal wat bekende figuren op. Welke herken je? Op welke beroemde avonturenstripreeks is het allereerste plaatje een parodie?
- Spruyt hekelt de commerciële uitbuiting van stripfiguren.
 Kies een favoriete stripfiguur of stripreeks en verzamel voorbeelden van de merchandise.

